

– Стратегія фокусування визначається концентрацією на певній групі покупців, виді продукції чи географічному сегменті ринку. Основою даної стратегії є припущення, що фірма за її допомогою може переслідувати вузьку стратегічну ціль з більшою ефективністю чи продуктивністю, ніж конкуренти. У результаті реалізації стратегії фокусування підприємство досягає або диференціювання за рахунок кращого задоволення потреб цільового ринку, або зниження витрат при обслуговуванні цього ринку, або одного і іншого. Навіть якщо ця стратегія не призводить до низьких витрат чи диференціації з точки зору ринку в цілому, вона дозволяє добитися однієї із двох або обох цих позицій в межах більш вузького цільового ринку

Ось чому, для успішної діяльності, підприємство повинно обрати один із цих трьох типів стратегій і слідувати йому, враховуючи при цьому свої виробничі потужності, вид діяльності, специфіку регіону. Проте підприємства не можуть протягом всього часу свого існування використовувати одну і ту саму стратегію. Задля досягнення найкращого результату вони повинні виробляти дієві механізми ринкової боротьби та завжди бути на крок попереду від своїх конкурентів – лише тоді підприємства будуть рентабельними.

Література

1. Портер Е. Майкл, Конкуренция.: пер. с англ. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2005. – 608 с.
2. Портер Е. Майкл, Конкурентная стратегия: Методика анализа отраслей и конкурентов/Майкл Е. Портер; Пер. с англ., – М.: Альпина Бізнес Букс, 2005 – 454с.

УДК. 338.22

О.В. Проскурович, К.О. Белашова

Хмельницький національний університет

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

O.V. Proskurovich, K.O. Belashova

PROBLEMS AND WAYS OF DECISION OF VENTURE BUSINESS ARE IN UKRAINE

В сучасних умовах процесу глобалізації Україна може, використавши свій науково-технічний потенціал, поступово досягти більш високого рівня економічного розвитку. Для такого стрибку їй необхідно зосередити увагу на розвитку конкурентоспроможних високотехнологічних галузей економіки. Світовий досвід свідчить, що важливу роль у трансформації господарського механізму, інтенсивності його структурної перебудови відіграють малі

організаційні форми, такі як венчурні (ризикові) фірми.

Венчурне підприємництво являє собою ризикову діяльність, у процесі якої створюються і впроваджуються у виробництво нові товари, технології, послуги. Воно поєднує два види підприємництва: фінансове та інноваційне. Відповідно до цього спеціалізовану діяльність щодо виробництва і просування на ринок нових товарів організовують компанії і фонди венчурного капіталу та малі венчурні фірми.

Зазначена проблема досить глибоко вивчається такими фахівцями, як Баранецький І., Майорова Л.С., Лапко І., Лукашов А., Паладій А.О., С. Філін, В.Г. Чабан, А. Чухно, та інші. Проте, проблеми функціонування венчурного бізнесу в Україні ще не достатньо окреслені. Тому, в межах цієї статті буде проведено дослідження сучасних проблем венчурного бізнесу в Україні та пошук шляхів їх вирішення.

За умов реформування економіки України необхідною є модернізація виробничої наявної та активізації потенційної інноваційної діяльності. Джерелом для цього є венчурний капітал, що є тим органічно необхідним елементом сукупного господарського механізму, що дозволяє реалізовувати нововведення на найкритичніших етапах їхнього освоєння і комерціалізації за умов великого господарського ризику. Венчурний бізнес розглядається нами як сфера підприємницької діяльності, пов'язана з реалізацією ризикових проектів, ризикових інвестицій головним чином у сфері науково-технічних новинок. Фінансування беруть на себе банки, інвестиційні компанії, спеціалізовані венчурні фірми або юридично самостійні організації, зазвичай у формі товариств з обмеженою відповідальністю [3].

Ринок спільного інвестування все більше проявляє себе як потужний сегмент фінансового ринку України. В той же час, збільшення капіталізації венчурних фондів в Україні на сьогодні не приводить до адекватного зростання інвестиційних потоків в інноваційні сектори економіки: спеціалізація венчурних фондів на інвестиціях в новостворені інноваційні компанії є винятковою [1]. Венчурні фонди в Україні використовуються для оптимізації управління активами фінансово-промислових холдингів та зниження податкового навантаження. Венчурні інвестиційні фонди повинні стати головною ланкою зв'язку між інвестиціями та інноваціями як складовими економічного зростання.

Незважаючи на існування в Україні венчурних організацій, існує безліч проблем та перешкод, що стримують розвиток венчурного капіталовкладення в нашій державі. Найбільш вагомими з них є [2]:

- проблеми пов'язана із наявністю вільних грошових коштів;
- відсутність гарантій для венчурного інвестора, які б обмежували його ризику;
- слабкість інституту захисту інтелектуальної власності;
- погіршення ситуації в секторі генерації наукових знань;

- гостра необхідність фахівців у сфері венчурного менеджменту;
- несприятлива державна політика щодо стимулювання інноваційних процесів.

Незважаючи на зазначені негативні моменти, в Україні є підстави сподіватися на успіх. Тому, щоб забезпечити ефективне використання науково-технологічного й інтелектуального потенціалу України шляхом розвитку венчурного підприємництва й стимулювання виробництва високотехнологічної, конкурентоспроможної та якісної продукції необхідно вжити такі заходи:

- здійснення постійної державної підтримки венчурного підприємництва;
- запровадження нових та більш гнучких схем податкового стимулювання інноваційної діяльності;
- врегулювання системи захисту інтелектуальної власності українських дослідників та підприємців;
- запровадження фінансових стимулів для інвестування до венчурних фондів, малих і середніх інноваційних підприємств;
- створення необхідних умов для розвитку неформального венчурного фінансування, вкрай важливого на ранніх стадіях розвитку фірм;
- розвиток венчурної та інноваційної інфраструктури, важливими елементами якої є технопарки, бізнес-інкубатори, центри трансферту технологій та, звичайно, венчурні фонди; проведення інноваційних конкурсів, експертних рад, венчурних ярмарків національного та регіонального рівня;
- проведення в Україні Венчурних Форумів (ярмарків [5]).

Розвиток венчурного бізнесу в Україні потребує істотного удосконалення законодавчої бази, захисту й підтримки з боку держави. Усунення більшості наявних перешкод на шляху венчурного капіталу створить у подальшому сприятливі умови для його розвитку в Україні.

Література:

1. Кузнєцова І.С. Інститут венчурних інвестицій: стан та перспективи розвитку в Україні//Наука та інновації, 2008.– Т4. – №1. – С. 87-95.
2. Лиса Н.В., Коломієць О.В. Проблеми венчурного інвестування в Україні // Актуальні питання сучасної економіки, Зб. Науково-практичної конференції УДАУ від 20 січня 2010.